

Camino Catalan por San Juan de la Pena

Wandeltocht van Jan Aartsen en Jef Buijs

Van Montserrat – Puente la Reina Gares

5 mei – 25 mei 2015

Camino Catalan

De Camino Catalan heeft zijn start in het klooster van Montserrat en loopt naar Santa Cilia de Jaca.

Wij hebben de route verlengd over de Camino Aragones naar Puente la Reina.

De Camino Catalan is een mooie, maar eenzame weg.

De route is goed gemarkeerd en komt elk jaar meer in trek bij de pelgrims.

De Camino Aragones is een gedeelte van de Via Tolosana, die loopt tot Puente la Reina Gares. Deze route wordt aanmerkelijk meer gelopen dan de Camino Catalan.

In Tarrega is een splitsing van de route in de zuidelijke en de noordelijke route. De zuidelijke gaat via Zaragoza naar Logroño en de noordelijke route gaat naar San Juan de la Pena en loopt door naar Puente la Reina Gares.

Wij hebben gekozen voor de noordelijke route.

Tijdens de route moet regelmatig geklommen en gedaald worden, maar het is voor ons goed te doen.

De route is in de 20^e eeuw tot wasdom gekomen, maar was voor de niet-Spanjaarden vrij onbekend.

De literatuur, die wij gevonden hebben is dan ook alleen in het Spaans. Via internet hebben we een vertaling kunnen verkrijgen, maar deze vertaling is in slecht Nederlands.

De route.

Zoals gezegd begint de Camino Catalan in het klooster van Montserrat.

De belangrijkste steden, die we aandoen zijn Montserrat, Tarrega, Huesca, San Juan de la Pena en Puente la Reina Gares.

Los dos caminos detallados en la guía

De Camino Catalan tot Santa Cilia bedraagt 336 kilometer en verder tot Puente la Reina Gares 128 kilometer. Totaal 464 kilometer.

Dag 0: 5 mei 2015. Etten-Leur – Barcelona.

Vandaag vertrekken Jef en ik alweer voor de zoveelste Camino

In 2006 voor de Camino Frances en daarna bij elk jaar 2 maal.

Het went nog steeds niet. Elke tocht is weer een nieuw avontuur.

Jeanne en Corrie vergezellen ons naar het station in Etten-Leur.

De trein vertrekt om 9.00 uur. Het wordt goed weer in Nederland. Misschien vanmiddag een onweersbui.

We stappen in Tilburg over in de trein naar Eindhoven. In Best stappen we uit en nemen de bus naar het vliegveld Welschap.

Om 10.30 uur zijn we op het vliegveld.

We gaan eerst koffie drinken en lezen nog de meegenomen kranten.

Om ca. 11.30 uur kunnen we inchecken. Dan zijn we verlost van de rugtassen. Mijn rugtas weegt 10 en die van Jef 12 kilogram.

Om ca. 13.30 uur zou het vliegtuig moeten vertrekken.

Als we zitten te wachten bij de gate wordt omgeroepen, dat er onweer op komst is. Het vliegtuig moet wachten tot het onweer voorbij is.

Als het vliegtuig opstijgt, hebben we een vertraging van ca. 30 minuten.

Wij zitten in rij 2, vlakbij de cabine van de piloot. De deur van de cabine staat open. Ik vraag of ik een foto in de cabine mag maken. Het is geen probleem.

We landen om 16.30 uur in Barcelona.

Nadat we de rugtassen van de band hebben genomen, lopen we naar het treinstation.

Er staat een lange rij bij het loket. We sluiten aan.

Een mevrouw in uniform komt vragen waar we heen willen. Wij willen naar station Sants in Barcelona. Ze haalt 2 kaarten uit de automaat. Ook neemt ze een metrokaart. Dus we kunnen vandaag en morgen gemakkelijk reizen in Barcelona.

Na 30 minuten komt de trein. We moeten 1 halte verder zijn dan Sants. De halte is Barcelona Passing Gracia. Dan is het ca. 30 minuten lopen naar de jeugdherberg, waar we overnachten.

Om 19.30 uur zijn we op onze kamer. Het is een piepkleine kamer. We hebben buiten de bedden ca. 50 centimeter staruimte. Er is ook een douche en toilet, maar het is ook erg klein.

We kunnen in de jeugdherberg ook het avondmaal gebruiken. Het kost maar € 5, -

Om 21.30 uur kunnen we eten.

We hebben ruim de tijd om te bekijken hoe we morgen naar de Sagrada Familia kunnen lopen. Het is ca. 30 minuten lopen. Wij deden er in dit geval wel 60 minuten over. De terugweg was moeilijker dan gedacht.

We zijn op tijd voor de maaltijd. Om 21.45 uur eten we.

We zitten met ca. 10 man/vrouw aan de maaltijd. Enkele Duitsers, een Filippijn, een Amerikaanse en een Deense.

Het diner bestaat uit: gemengde salade, rijst met kip en champignons en een sangria.

Om 22.30 uur zijn we klaar met eten.

=====

Dag 01: 6 mei 2005. Barcelona – Montserrat.

Om 7.00 uur staan we op. In de kantine eten we een broodje met koffie.

We gaan op pad naar de Sagrada Familia.

Om 8.30 uur staan we bij de poorten van de ingang.

Er staan al vrij veel mensen te wachten. Wij staan bij een aparte ingang, omdat ik de toegangskaarten via internet heb besteld.

Om 9.00 uur kunnen we naar binnen.

Als we binnen zijn, worden we overweldigd door de grootte, de schoonheid, de vormen en kleuren.

De kerk is 90 meter lang, 60 meter breed en 190 meter hoog (dit gedeelte is nog niet gereed).

De bouw is begonnen in 1885 en de planning is, dat de kerk in 2026 geheel gereed zal zijn.

Het ontwerp is van Antoni Gaudi, die leefde van 1852 tot 1926.

Hij is overleden door een tramongeval bij de kerk.

De kerk is gebouwd in de stijl Nouveau/Jugendstil, in Catalonië Catalaans Modernisme genoemd.

De kerk is binnen nagenoeg gereed en te bezoeken.

Hij maakte veel maquettes om bijvoorbeeld de sterkte van de constructie te testen.

De kerk is in 2010 door paus Benedictus XVI ingewijd als basiliek. Onlangs was de kerk in het nieuws vanwege een herdenkingsdienst voor de slachtoffers van een vliegtuigongeval, waarbij een Duitse piloot bewust het vliegtuig te pletter vloog tegen een berg.

Gaudi tekende heel weinig. Zijn bouwtekeningen waren vaak niet meer dan schetsen.

De architectuur van deze kerk wijkt zeer af van andere kerken.

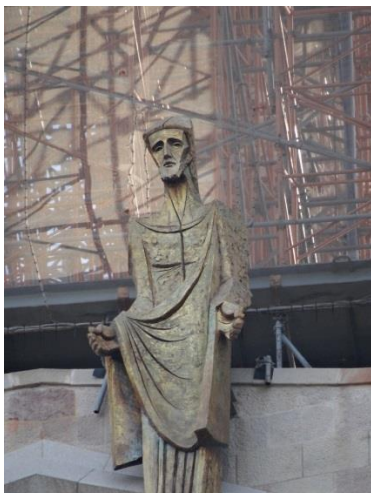
De kleurrijke glasinlood ramen zijn erg mooi.

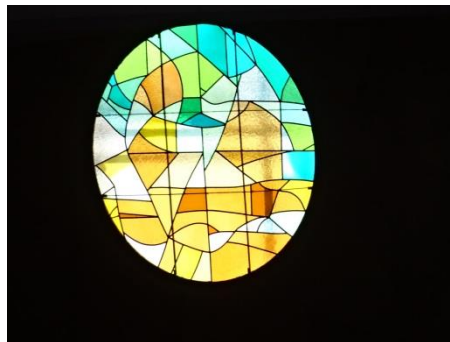
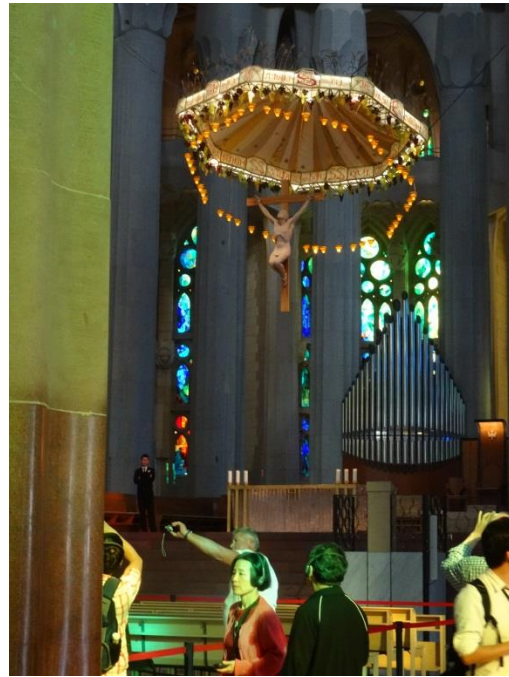
We besteden ruim 1,5 uur om alles te bezichtigen en te fotograferen

De kerk heeft ook een grote crypte, die wij niet mogen bezichtigen, omdat er een dienst plaats vindt.

In deze crypte is ook het graf van Antoni Gaudi.

In de souvenirshop koop ik een paar boekenleggers.

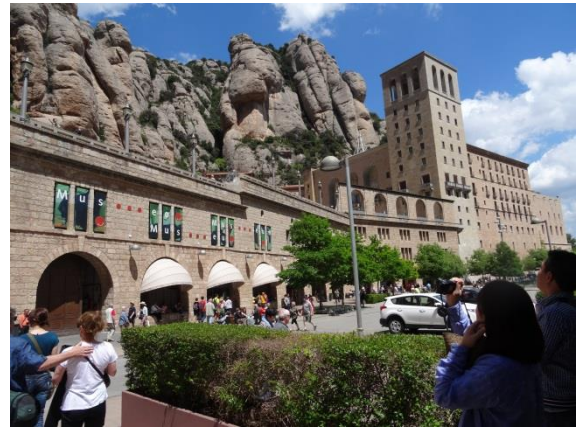

Om ca. 11.00 uur verlaten we deze prachtige kerk en gaan koffie drinken.

We nemen de metro naar Plaza d'Espagne.

Hier nemen we tegen 12.00 uur de trein naar Montserrat Monistrol. Deze rit duurt ca. 1 uur. Vanaf Montserrat Monistrol rijden we met het bergtreintje naar Montserrat. Vanaf hier gaat het steil omhoog. Het treintje moet flink klimmen en het tandrad kraakt door de grote krachten, die opgewekt worden.

Van verre zien we het klooster tegen de grillige rotsen liggen. Het is een geweldig gezicht.

Om 13.30 uur arriveren we in Montserrat.

Het dorp is eigenlijk maar een straat met veel restaurants, cafeteria's en winkels.

We lopen door de hoofdstraat en zien plots een bord met een schelp en de tekst: Cami de Sant Jami. Dit is de Catalaanse benaming voor: Camino de Santiago.

We volgen de route een stuk. We zien niet veel schelpen. Dit is waarschijnlijk, omdat we bijna niet van het pad kunnen.

We lopen terug naar het dorp en zoeken het toeristenbureau. Hier heeft men een kaartje en informatie voor de route van morgen.

We eten een pasta in een cafeteria. Daarna gaan we naar het klooster, waar we vanaf 16.00 uur terecht kunnen.

Exact 16.00 uur gaat de poort open. Een pater ontvangt ons. Op veel aandringen krijgen we een credential van deze route. Het is een mooie.

De priester reserveert voor ons de overnachting in Igualada.

Als hij klaar is, brengt hij ons naar onze kamer. Het is heel sober, maar de kamer is ruim. Er staan 2 stapelbedden. Volgens de pater zouden er nog 2 Franse pelgrims komen.

Na het douchen en schrijven willen we nog wat gaan eten.

Als we buiten komen, is het flink afgekoeld en van de drukte van vanmiddag is niets meer over.

Alle restaurants en cafetaria's zijn om 19.00 uur gesloten.

We gaan terug naar de herberg en eten een paar broodjes, die we nog

over hebben.

We gaan om 20.30 uur naar bed.

Morgen wordt onze 1^e wandeldag. Het is toch wel een beetje spannend, ondanks de vele eerdere tochten, die we al gemaakt hebben.

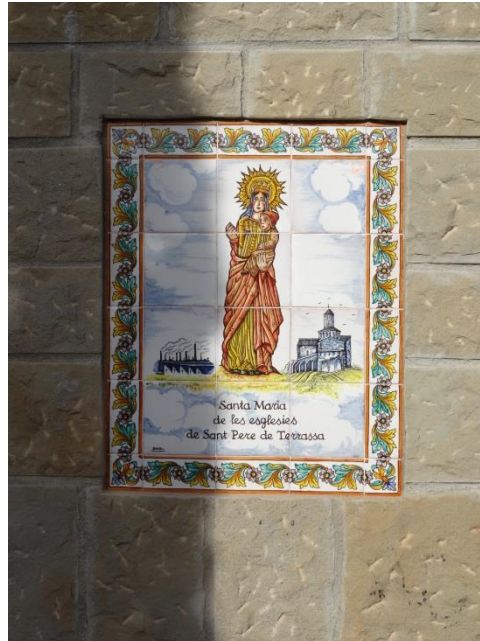
=====

Dag 1: 7 mei 2015. Montserrat – Igualada: 27 km.

We hebben gisteren afgesproken in een nabij gelegen hotel voor het ontbijt. Om 8.00 uur kunnen we er terecht. We nemen een stevig ontbijt en gaan om 8.45 uur op pad.

We lopen naar het punt, waar we gisteren de eerste aanwijzing zagen.

We lopen langs de vele tegeltafbeeldingen met Maria afbeeldingen.

Het is een beetje fris, maar de zon schijnt al volop. Dus het komt wel goed. We lopen wel op een hoogte van ca. 800 meter.

Het is een goed looppad van gemalen puin en ligt tegen een berghelling.

Tussen de bossages door zien we een aantal dorpen liggen.

Links van ons zijn de grillige rotsen, die we gisteren op grote afstand al zagen.

Na 2 kilometer zijn we verbaasd, dat de route zo goed is aangegeven. De markeringen bestaan uit de bekende gele pijlen, die we ook vaak bij andere tochten in Spanje zien. We verlaten het pad en komen bij een verkeersweg. Het is de BP1103. Het is een redelijk drukke weg. We lopen aan de andere kant van de vangrail. De markeringen zijn hier aangegeven.

Op de vangrail staan ook gele pijlen in de tegenover gestelde richting. Dit is de markering voor pelgrims naar het pelgrimsoord Montserrat.

Om 10.00 uur lopen we nog steeds langs deze weg.

Links zijn nog steeds de grillige rotsen en rechts het uitzicht over het dal met op de achtergrond bergen, waarvan de toppen in de mist liggen.

Een tegemoet komende auto stopt. De chauffeur vraagt of we naar Santiago lopen. Hij wenst ons Buen Camino.

We lopen door het plaatsje El Bru. Het is een gehucht met een paar huizen.

Om ca. 11.00 uur verlaten we de BP1103 en lopen we een bos in. Het is een steil pad met mooie bloemen in de bermen. Hier zijn naast de gele pijlen ook wit-rode markeringen aangebracht. Deze zijn voor de GR172.

Als we het bos weer uit zijn, zien we op de achtergrond heel veel windmolens op bergkammen.

Als we in St. Paul de la Guardia komen, kunnen we de kerk niet bezichtigen. Deze is gesloten.

We hebben 11 kilometer afgelegd en moeten nog 1,6 kilometer.

Er is geen bar. Dus nog geen koffie. Het is 23 graden. Prima weer om te wandelen. De zon schijnt volop. Het is weer heerlijk om in de korte broek en shirt te kunnen lopen.

De omgeving is mooi.

We lopen langs koolzaadvelden. Het koolzaad is al uitgebloeid. Enkele jaren geleden, in Duitsland, was het koolzaad pas eind mei uitgebloeid.

Vóór de plaats Castelloli passeren we de eerste druivenvelden. Verderop staan er olijfbomen langs de weg.

Om 13.30 uur zijn we in Castelloli. Vóór in het dorp is een bar. We drinken hier koffie. We nemen er een bocadillo jamon(ham) bij. Het smaakt uitstekend.

Als we het dorp verlaten, is het nog ca. 7,5

kilometer naar Igualada.

Het is intussen erg warm geworden. Het is ca. 26 graden.

Jac sms't, dat hij is aangekomen in St. Jean Pied de Port en zegt, dat hij naar Bayonne reist

en dan met de nachttrein naar Antwerpen rijdt.

In Igualada lopen we door een oninteressant industriegebied. Igualada is een plaats met ca. 30.000 inwoners. 2 Fietzers stoppen en vertellen ons, dat het nog ca. 1 kilometer is naar de albergue.

Om 16.45 uur komen we bij het gemeentehuis. We vragen daar naar de albergue. De man geeft ons een kaartje met daarop de route aangegeven. Deze gaan we volgen.

Onderweg vragen we het nog een

keer.

In een verzorgingstehuis moeten we de sleutel van de herberg ophalen.

We worden daar prima geholpen en zijn om 17.30 uur in de herberg. Het is een mooi oud gebouw. Het is binnen heel netjes.

Wij zijn de enige slapers vandaag.

We kunnen eten in een restaurant van het tehuis.

Om 20.00 uur zijn we terug in de herberg.

Ik ga schrijven en om ca. 21.30 uur ben ik hiermee klaar, zodat ik vóór 22.00 uur in bed lig.

=====

Dag 2: 8 mei 2015. Igualada – La Panadella: 23 km.

We hadden gisteren afgesproken, dat we om 8.00 uur in hetzelfde restaurant zouden ontbijten.

Om 7.45 uur staan we voor de deur. Een vrouw zegt, dat de zaak pas om 8.30 uur open gaat. We wachten niet en lopen terug naar een cafetaria, dat al open is.

We ontbijten en nemen nog een sandwich mee voor onderweg.

Om 8.15 uur zijn we op pad.

De temperatuur is goed en de zon schijnt volop.

We lopen terug naar een brug, waar we de route kunnen vervolgen.

Er rijdt een auto ons met grote snelheid voorbij. Die stopt en vraagt of wij naar Santiago lopen. De vrouw vertelt, dat ze met haar zoon deze zomer van St. Jean Pied de Port naar Santiago gaat lopen.

We passeren de Romaanse kapel St. Jaumes Sesoliveres.

Als we Igualada uit zijn, komen we bij een grote weg, die we moeten volgen.

We lopen door het plaatsje Saint Genis. Het is een dorp met ca. 50 huizen en een kerkje, dat ook hier gesloten is.

Het enige, dat we hier horen is de verkeersweg op 50 meter afstand.

Vandaag moeten we ca. 400 meter klimmen. Gisteren zijn we ca. 450 meter gedaald, met tussendoor een paar pittige klimmetjes.

De markeringen langs de verkeersweg zijn goed. Er staan voldoende gele pijlen op de vangrail.

We lopen achter de vangrail op een mooi breed pad.

In Jorba drinken we koffie.

Na Jorba lopen we weer naast de NII.

Het wordt steeds warmer.

Om ca. 11.00 uur drinken we een koud frisje bij een benzinestation. De benzineprijs is hier € 1,37 per liter. Dat is ca. € 0,40 goedkoper dan in Nederland.

Om ca. 12.00 uur verlaten we de verkeersweg en gaan verder over een puinpad. Het is nog ca. 1 kilometer naar Maria del Cami.

We komen bij de NII, die we weer moeten gaan volgen. Het is heel saai. Geen verkeer en alleen maar asfalt.

en drinken eerst wat. We bestellen een Estrella, een bekend Spaans biertje. We eten ook wat, want we hebben honger.

Waarom zijn deze wegen aangelegd en betaald door de Europese Gemeenschap? Wacht men hier op betere tijden?

Om ca. 14.00 uur arriveren we in La Panadella, steeds naast de NII.

Aan deze weg staat het hostel Bayonna, waar we vannacht overnachten.

Als we La Panadella binnen lopen, zien we meteen de hostel.

We gaan het restaurant binnen

We krijgen een redelijk grote kamer met 2 bedden.

In de loop van de middag gaan we de route voor morgen bekijken. Het is vrij simpel. We kunnen de route weer oppikken bij de voordeur van het hostel.

Om 18.00 uur zijn we klaar met de werkzaamheden.

We kunnen pas eten om 20.30 uur. Daar kunnen wij niet op wachten. We eten maar een sandwich en gaan op tijd naar bed. We willen morgen op tijd vertrekken.

=====

Dag 3: 9 ei 2015. La Panadella – Tarrega: 28 km.

We vertrekken vóór 7.00 uur.

De temperatuur is heerlijk. Het ziet er naar uit, dat het een mooie dag wordt.

We verlaten het grote parkeerterrein.

We gaan op weg naar Cervera. We moeten eerst nog een flinke klim verwerken en na de stad weer flink dalen.

Na het parkeerterrein lopen we over een heuvelachtige veldweg.

Om 8.00 uur hebben we nog geen auto's of mensen gezien.

We lopen door het plaatsje Pallerois. Dit is na 4 kilometer.

Doordat het licht daalt, is het prettig wandelen. Na dit dorp gaan we naar Sant

Anatoli i Villanova, dat 2 kilometer verder ligt.

Hier staat een mooie kerk. Hij is vrij nieuw of grondig gerestaureerd. We wennen eraan, dat de kerk gesloten is.

We kunnen hier koffie drinken. We worden geholpen door een aardige barjuffrouw. Ze is erg geïnteresseerd in onze wandeltocht. Ze zou het ook wel willen doen, maar het komt er maar niet van.

Het is nog 8 kilometer naar Cervera. Het is een redelijk grote plaats.

We lopen vandaag door het dal van de Ondara. We passeren de rivier. Het is hier maar een brede sloot, die bijna droog staat.

We hebben hier mooie vergezichten over het dal. Aan de andere kant van het dal zijn de bergen.

We dalen naar de plaats San Peredels Anquels. In deze plaats kunnen we kiezen uit meerdere varianten. We zien geen markeringen voor de alternatieve routes. Dus we blijven de gemarkeerde route volgen en lopen richting Cervera. Deze stad ligt op een heuvel.

De veldweg loopt tussen volkstuinten. Het is er druk en er wordt druk overlegd. Als we Cervera in lopen, lopen we buiten de oude stadsmuren.

Met een grote omweg komen we op de markt. Hier staat ook het gemeentehuis.

In een bar eten we een sandwich en drinken een cola.

De Santa Mariakerk is nog ca. 4 kilometer lopen. We kunnen even de kerk inlopen. Er is een dienst gaande.

We verlaten de kerk om de mensen niet te storen. Deze kerk heeft een achthoekige toren, wat heel bijzonder is.

We vervolgen de route. We lopen naast een verkeersweg. Ik hoop, dat we deze snel kunnen verlaten.

Na ca. 1,5 kilometer verlaten we deze weg en gaan over een puinpad verder.

We passeren een ruïne van de kapel Santa Maria Magdalena. Vroeger werden hier door nonnen melaatsen verzorgd.

Het is nog ca. 14 kilometer naar Tarrega. Het pad daalt licht. De bewegwijzering is hier erg goed. Er is hier nagenoeg geen schaduw. Soms staat er een boompje, dat een beetje schaduw geeft. Er is steeds wel een zacht windje. We kunnen flink door lopen.

Een stukje van het pad ligt het dorp Fonolleres. Het ligt op een heuvel. We lopen onder langs de bergen.

Het is nog ca. 6 kilometer naar Tarrega. We zouden er om ca. 15.00 uur kunnen zijn.

Het puinpad gaat over in asfalt.

Op een richtingwijzer staat, dat het nog 2,5 kilometer is naar Tarrega. Het is nu 27 graden.

Dit is wel warm, maar ik geniet hiervan.

We komen in een vrij grote plaats. Het is El Talladell.

Om ruim 14.30 uur komen we op de Plaza del Carmen in Tarrega.

We overnachten in LLar Aleix. Het is even zoeken, maar na 15 minuten staan we voor de deur.

We worden netjes ontvangen. Het is een tehuis voor geestelijk gehandicapten. Op

de 3^e verdieping zijn wat kamers gecreëerd voor pelgrims.

Wij krijgen een grote 5 persoons kamer. De kamer ziet er netjes uit.

Morgen kunnen we hier ook ontbijten.

De gewassen kleren kunnen we op het dakterras aan een waslijn te drogen hangen. De kleren moeten

Met dit weer droog kunnen worden.

We gaan op tijd eten.

Om 17.00 uur doen we boodschappen en we gaan de route bekijken voor morgen.

In Tarrega is de splitsing van de route. We zouden de zuidelijke route kunnen volgen. Deze loopt via Zaragoza naar Logrono.

Wij gaan de noordelijke route volgen. Deze loopt via San Juan de la Pena naar Puente la Reina.

Om 19.00 uur maken we nog een wandeling door het centrum.

=====

Dag 4: 10 mei 2015. Tarrega – Linyola: 24 km

Om 8.00 uur ontbijten we.

Tijdens het ontbijt zien we de eerste pelgrim. Hij loopt door naar de keuken. Hij ziet er uit als een zwerver. Dit is de eerste collega, die we zien.

We hebben gisteren de route goed bestudeerd. Dus we zijn vrij snel de stad uit en lopen tussen de olijfbomen.

Op een bordje staat, dat het 5,5 kilometer is naar Tomabous. Dan hebben we in 1 uur 4,5 kilometer afgelegd.

Links en rechts van het pad staan olijfbomen en aan de andere zijde zijn graanvelden. Later komen er ook nog fruitbomen bij.

In Tomabous drinken we koffie. De pelgrim, die we vanmorgen zagen, komt ook koffie drinken.

Als we vertrokken zijn, haalt hij ons in en maakt een praatje.

Hij vertelt, dat hij uit Frans Guyana komt. Hij is begonnen in Figeac en wil lopen tot Fisterra. Hij draait een shagje. Hij mengt 2 soorten tabak door elkaar. Ik vraag hem, wat dat is. Hij zegt, dat het shag is gemengd met marihuana en vraagt of ik ook een shagje wil. Nee, deze keer niet.

Hij heeft geen geld. Hij verdient wat geld door blokfluit te spelen.

's Nachts slaapt hij meestal buiten of in een schuur.

Hij heet Mark. Als hij praat, zie ik, dat hij bijna geen tanden meer heeft. Wat hij nog in zijn mond heeft, is rot. Hij is 49 jaar oud.

Hij vertelt, dat hij een rustig leven heeft. Vroeger was hij verslaafd en had hij geestelijk veel problemen.

Na een tijdje loopt hij door.

Om 11.30 uur komen we in La Fuliola. We lopen door smalle steegjes naar het centrum.

Als we het dorp verlaten hebben, komen we weer op dezelfde veldweg. De markeringen zijn ook hier zeer goed. Voor we vertrokken, was ik daar niet gerust over. Ik kon hierover niets op internet vinden.

Nu komen we in een gebied met veel fruitbomen.

De veldweg is zeer stoffig door de droogte. Soms passeert ons een auto. Dat geeft dan een enorme stofwolk. Dat is niet aangenaam.

We komen bij een kerkhof. Op het kerkhof staat een bank in de schaduw. We kunnen hier wat eten. Het is heerlijk weer. De temperatuur is gestegen tot 27 graden.

Op het kerkhof staan grote familiegraven. Het zijn complete bouwwerken. De meeste graven zijn te openen d.m.v. een deur.

Als we verder gaan is het nog ca. 8 kilometer naar Linyola. We kunnen er om ca. 15.00 uur zijn.

Het stoffige puinpad wordt asfalt.

We komen bij het kasteel Castell del Remei. Het kasteel is niet te bezichtigen. Je kunt hier alleen wijn kopen met een etiket van het kasteel.

Na het kasteel lopen we tussen de druiven.

Ik lees op mijn thermometer, dat het nu over de 30 graden is. Er waait een lekker windje.

In Linyola lopen we naar de kerk Santa Maris. De klokkentoren is hier ook 8hoekig met 4 wachttorens.

Op de markt gaan we eerst wat drinken. Dat hebben we nu nodig.

Aan de overzijde van het plein is een restaurant. We gaan hier maar eten, want alles kan op zondagavond gesloten zijn.

We eten frietjes met lomo(varkensvlees). De ober zegt, dat we hier op maandagmorgen om 7.00 uur kunnen eten. Dat komt goed uit, want we willen morgen vroeg weg.

Dan gaan we op zoek naar de herberg. Een oude man wil ons wel wegbrengen.

We worden erg vriendelijk ontvangen. Aan de wand hangen een credential en de Compostela van de vader. Hij is er niet.

We moeten naar een andere locatie. Het blijkt een vervallen

boerderij te zijn.
Het ziet er niet uit. Het is erg rommelig en het is oud.
Ik maak eerst een paar foto's. Dit wil ik niet vergeten.

We slapen op de zolder. Wij nemen de minst vuile bedden.
De douche en toilet zijn redelijk nieuw en zien er redelijk schoon uit.
Om 17.00 uur ga ik schrijven. Na een uur ben ik hiermee klaar.
In de loop van de avond lopen we naar het centrum om de route voor morgen te bekijken.
Die hebben we snel gevonden.

het centrum.
Om 20.30 uur zijn we weer terug in onze
"stal".

Op een terras drinken we nog een paar Estrella's.
Het lijkt wel parade. Veel mensen flanneren door

De Frans Guinees is ook gearriveerd. Hij maakt een praatje met de zonen van de eigenaar, die onze Credentials komen stempelen.

Mark stalt al zijn Credentials uit op een tafel en geeft daarbij uitgebreid uitleg. Hij is overal al geweest. In de meeste landen in Europa, veel landen in Afrika, in meerdere landen in Azië en Zuid Amerika.

Om ca. 21.00 uur gaan we slapen. Mark slaapt ook op de zolder, maar hij ligt op de houten vloer.

====

Dag 5: 11 mei 2015. Linyola – Algerri: 30 km.

Om 6.30 uur vertrekken we voor het ontbijt in het restaurant.

Mark is al vertrokken, als wij vertrekken.

We zijn vroeg. Dus we wachten even.

Het opwarmen van de croissants duurt vrij lang. We vertrekken om 7.30 uur.

De barman zei, dat het erg warm zou worden vandaag.

Als we Linyola uit zijn, komen we weer op een zelfde veldweg als de voorbije dagen.

De markeringen zijn weer goed en we hebben er weer zin in. We willen flink door lopen om voor de ergste hitte in Algerri te zijn.

De laatste overnachtingsplaats was een heel bijzonder avontuur. Het huis van de eigenaar was een mooi oud huis en de plaats van overnachting was een zwerversverblijf.

De kosten waren nihil. Alleen moesten we beloven, dat we een ansichtkaart zouden sturen van onze woonplaats. Dat hebben we beloofd.

Om 9.00 uur geeft mijn thermometer al 28 graden aan. Dit kan nog wat worden vandaag.

We blijven op de brede veldweg en zijn op weg naar Balaguer. De auto's, die ons passeren of tegemoet komen, geven enorme stofwolken. Ik krijg er irritatie van in mijn keel. Er zijn maar

weinig auto's, die rekening met ons houden.

We passeren een groot irrigatiekanaal. Bij de akkers staan putten met pompen om het water naar de akkers te pompen. Op de akkers staan sproeiers. Soms laat men het water over de akkers vloeien.

Op enige afstand zien we de plaats Balaguer liggen. De kerk staat op een heuvel en toort boven de gebouwen uit.

Wij dalen af naar de voet van de heuvel.

We passeren veel akkers met luzern en in de berm staan heel veel klaprozen, die in bloei staan.

Om 9.30 uur zijn we in Balaguer en gaan op zoek naar koffie.

In een café kunnen we koffie drinken en nemen er een broodje bij.

Als we verder gaan, passeren we een gebouw met op het dak 6 grote ooievaarsnesten.

We lopen door Balaguer en zien op een hoek van de straat onze collega Mark met zijn blokfluit in de weer. Hij is blij, dat hij ons ziet. Wij doen ook een kleinigheid in zijn hoed. Zijn blokfluiten is niet van hoog niveau. Hij fiedelt maar wat. Wij zouden dit ook nog wel kunnen. We maken een foto van hem.

Voordat we het dorp verlaten, moeten we eerst nog een steile klim overwinnen. Het is bijna de gehele dag klimmen en dalen.

Mijn thermometer geeft om 10.30 uur al 30

graden aan.

Na Balaguer lopen we over een asfaltweg.

Na een paar kilometer komen we in een gebied, dat veel lijkt op de Meseta. Het pad slingert zich door een gebied met praktisch alleen graan. Er komt ons een man tegemoet op de fiets. Ik vraag hem of hij misschien water voor ons heeft, want we hebben haast geen water meer. Hij zegt, dat 2 kilometer verder een bron is.

Een kwartier later komt hij terug en geeft ons ieder een sinaasappel. Aardige man. Hij smaakt prima, maar ik krijg er nog meer dorst van. Bij deze temperatuur slinkt de watervoorraad snel.

Het uitzicht verandert nagenoeg niet. Graan, graan en soms maïs.

De sporadische boerderijen, die we passeren, hebben allemaal een aantal blafhonden op het erf lopen, die verschrikkelijk tekeer gaan, als we passeren. Bij één boerderij lopen zelfs 10 honden.

In de verte zien we een paar huizen staan. We zien geen markeringen meer. We twijfelen of we wel goed lopen.

We stappen verder in de hoop, dat de markeringen terug komen.

We komen bij een huis, zonder honden, dat vlak naast het pad staat. We lopen de oprit op. Het huis is niet bewoond.

We kijken rond of er misschien een waterkraan is.

Ik zie niets en ga op de trap bij de voordeur zitten. Jef loopt nog om het huis.

Plots hoor ik een alarm afgaan, die even later weer ophoudt. Jef is ook in het huis geweest om te zoeken naar water.

We gaan brood eten op de trap.

Plots komt er een Range Rover aan stuiven. Twee mannen stappen uit en vragen of we in het huis zijn geweest. Jef kijkt heel onschuldig en ik weet van niets.

Ik vraag aan de mannen of we ergens water kunnen krijgen. Ze zeggen, dat na 800 meter een benzinstation is en dat is ook de richting naar Algeri.

Ik vraag nog terloops of het huis te koop is. Een van de twee bevestigt dit. Het huis moet € 150.000,- kosten. Dat is naar onze maatstaven niet duur, want het is een mooi huis met een grote tuin.

We gaan op pad. We komen in het dorp Castello Farjanaya. We lopen goed, want 2 uur geleden waren we op weg naar dit dorp, voordat we de weg kwijtraakten.

We lopen door het dorp. Een man is aan het werk in zijn tuin. Ik vraag of hij misschien water voor ons heeft. Hij heeft in zijn tuin een waterkraantje. We kunnen onze flesjes vullen. Hij vraagt of wij ook Duits spreken. We bevestigen dit. We hebben daarna nog een leuk gesprek met deze man. Hij

vertelt, dat hij Duits geleerd heeft op school.

Hij wil ons wel naar Algerri brengen. Ik zie aan het gezicht van Jef, dat hij er wel oren naar heeft. Ik zeg, dat we tevoet gaan, ondanks de hitte.

De man legt ons uit hoe we op de route kunnen komen. Vanaf het kerkhof is de route weer bewegwijzerd.

We gaan de route weer vervolgen. Het is nu 12.45 uur. Op een bordje staat, dat het nog 6,9 kilometer is.

We lopen aan de voet van een berg. Het is hier windstil en het is bloedheet.

De temperatuur is ruim 30 graden.

Het gaat hier wat op en neer. Om 14.15 uur staan we aan de rand van Algerri. We lopen naar het benzinestation, waar we gereserveerd hebben.

We schrijven in en krijgen een kamer in de hostel. De kamer ziet er netjes uit.

We gaan naar het restaurant om wat te eten. Ik neem een tortilla. Daarna een stuk konijn.

Het heeft alleen een paar ribbetjes. Het stukje vlees is aangebrand. We rekenen af en gaan weg. Wij zijn beter gewend.

Na het douchen, lopen we naar het centrum.

De kerk is gesloten en blijft gesloten.

Bij de kerk zit ook Mark. Hij is weer blij, dat hij ons ziet.

We bekijken de route voor morgen. Daarna gaan we naar de hostel en gaan schrijven.

=====

Dag 6: 12 mei 2015. Algerri – Tamarite de Litera: 22 km.

We kunnen om 7.30 uur niet ontbijten in het restaurant. Bij het benzinestation is voor ons brood klaar gelegd.

We kunnen ook koffie krijgen uit een blikje. Aan de onderkant van het blikje moet je meerdere malen op een membraam drukken. Het blikje wordt dan warm. Aan de bovenzijde kun je het blikje openen. Dan kun je er warme koffie uitschenken. Het is goede koffie. Alleen is er teveel suiker aan toegevoegd.

We gaan de route vervolgen naast de verkeersweg. De temperatuur is al 20 graden.

We verlaten vrij snel deze weg en komen op een veldweg met links van ons olijfbomen en rechts graan.

We lopen weer door een irrigatiegebied. We steken in Balaguer een kanaal over. Dit kanaal voert het water vanaf de rivier Noguera Ribagorçana naar het irrigatiegebied. Via dit kanaal stroomt het water via betonnen kanalen naar irrigatiegoten en pompputten, die totaal 8000 hectaren land van water voorzien.

Om ca. 9.00 uur lopen we aan de rand van het dorp Alfaras. We zoeken een bar om koffie te drinken. Het wordt een Chinees of een Japanner.

Na Alfaras lopen we een paar kilometer langs een verkeersweg en lopen onder een aquaduct voor de irrigatie door. Dit aquaduct heet: Canal de Aragon – Cataluna.

We verlaten hier de provincie Aragon en komen in de provincie Huesca.

Na een paar kilometer verlaten we de verkeersweg en gaan lopen op een veldweg parallel aan de weg.

Op de akkers met graan staan veel

sproeiers voor de beregening.

Om ca. 11.00 uur gaan we onder een boom zitten om wat te eten. We zien, dat er al rijpe kersen aan een boom hangen. We doen ons even te goed aan de kersen.

Bij een splitsing staat er een pijl naar de Ermita St. Roc. Onze gele pijlen geven ook deze richting aan.

De afstand tussen Alfaras en Tamarite is ca. 14 kilometer. Op deze afstand liggen geen dorpen of voorzieningen, maar we hebben vanmiddag voldoende water meegenomen.

De temperatuur is vanmiddag boven de 30 graden.

Om 12.00 uur gaan we in een tuin van een landhuis in de schaduw wat eten. Het gras wordt volop gespreeid. Het gras ziet er mooi groen uit.

Als we verder gaan, kunnen we het landgoed van de andere zijde goed zien. Het is heel mooi.

Verderop komen we bij de Ermita st. Roc. Als we er

arriveren, blijkt ook deze kapel gesloten te zijn.

Het is hier heel rustig. Geen huizen, geen verkeer of mensen.

Aan de kapel hangt een bord met de tekst: "Camino de Santiago". Een gele pijl wijst in de richting, die wij ook moeten volgen.

Als we weer een boomgaard passeren, ben ik Jef enige tijd kwijt. Hij doet weer zijn best aan de kersen.

Bij een volgende splitsing zien we geen pijlen. We nemen de verkeerde richting. We lopen 10 minuten en lopen weer terug. Het andere pad blijkt het goede te zijn.

We komen in een streek met veel varkensstallen. Het stinkt hier vreselijk. Hier zijn, volgens mij, de luchtwassers nog niet in gebruik.

Om ca. 13.00 uur staan we aan de rand van Tamarite. Wat we hier zien, zijn meest fabrieksgebouwen, die niet meer in gebruik zijn.

Als we in Tamarite zijn, vragen we een jongen naar het politiebureau. Hij is zo bereidwillig om met ons mee te lopen.

In het politiebureau worden we leuk ontvangen. Men vertelt ons, dat in de herberg al een Fransman is gearriveerd.

Een agent brengt ons naar de herberg.

In de herberg zien we de "Fransman". Het is de Frans Guinees Mark. Hij is hier al even.

We doen onze werkzaamheden en gaan om 14.30 uur eten in een nabij gelegen restaurant. Het smaakt goed.

Daarna gaan we de route voor morgen bekijken. Onderweg zien we Frank op een bank zitten met zijn fluit in de hand.

We gaan even bij hem zitten. Het is een interessante prater.

Hij vertelt, dat hij dit leven al 22 jaar leidt. In de winter zit hij in Zuid Spanje, Italië of Marokko, maar altijd, waar het warm is.

Hij noemt de landen, waar hij al geweest is, zoals Scandinavië, Denemarken, Duitsland, etc. etc. Ook in Azië en Zuid Amerika is hij in veel landen geweest. Het is niet te geloven.

We bezoeken de kerk, de Santa Maria de Major, en lopen weer terug naar de herberg.

In het centrum eten we een broodje en zijn om 19.45 uur weer terug in de herberg.

=====

Dag 7: 13 mei 2015. Tamarite de Latera – Monzon: 21 km.

We staan vroeg op, want het wordt weer warm vandaag.

Om 6.45 uur zijn we in een bar om te ontbijten.

We beginnen met trappen klimmen om het dorp te verlaten.

Onze Guineese collega is al vóór 6.00 uur vertrokken. Het is dan nog donker buiten.

We verlaten de stad door een kleurloos industriegebied.

Om 7.30 uur zijn we de stad uit. Het is 18 graden en er waait een zacht windje.

We lopen over een irrigatiekanaal, dat het kanaal van Aragon en Catalonië heet.

Ik heb gelezen, dat het pad hier zeer modderig kan zijn, als het flink geregend heeft.

We krijgen hier andere markeringen. Het zijn houten paaltjes met aan de bovenzijde een

schildje met een schelp. Aan 2 zijden zijn gele streepjes aangebracht en aan de voorzijde is een wandelaartje aangebracht in de looprichting.

We lopen over een brug met een stuwdam. Het water stroomt met grote snelheid over de stuwdam.

We zijn al 7 dagen aan het wandelen en we hebben slechts één collega-wandelaar ontmoet. Het is de Guinees Frank (zo noemde hij zich). Gisteravond hebben we hem nog gezien. Misschien voor de laatste keer.

We passeren graanvelden, waarvan het graan al rijp is. Het zal binnenkort wel geoogst worden.

De begroeiing op de akkers verandert regelmatig.

Langs het pad staan soms vijgen- of kersenbomen. We zijn te vroeg, anders konden we onze buikjes vaker vullen.

We passeren de eerste akkers, waarvan het graan al gemaaid is.

Het is een wirwar van grote en kleine kanalen, goten en sloten. Overal wordt water gespreoid.

Het moet een hele klus zijn om het hele gebied te voorzien van voldoende water.

Om 9.00 uur is het 20 graden. De hemel is licht bewolkt. Het lukt de zon niet om door het wolkendek te schijnen.

We missen de bordjes met afstanden naar de volgende plaatsen van de vorige dagen.

We proberen nu de afstanden in te schatten n.a.v. de gelopen tijd.

We passeren veel boerderijen en stallen, die niet meer in gebruik zijn. Het is een gebied, dat steeds minder bewoond is.

Om ca. 10.00 uur eten we een broodje met jam. We zijn afgestapt van kaas, omdat kaas door de warmte bijna smeerkaas wordt.

Om ca. 12.00 uur gaan we een irrigatiekanaal volgen. Regelmatig zijn er stuwdammetjes. De sloten staan vol water. Er zijn akkers, die geheel onder water staan.

Nadat we een rijksweg gepasseerd zijn, zien we een grotere plaats liggen. Het zou Monzon kunnen zijn.

Op een berg zien we een kasteel staan. Het is ver van ons pad.

We zien bij het dorp geen plaatsnaambord. Ik vraag een vrouw of deze plaats Monzon is. Het klopt.

We volgen de pijlen en komen bij de kerk Santa Maria del Romeral.

We lopen naar het centrum en komen bij het gemeentehuis. Men verwijst ons naar het toeristenbureau.

Hier belt iemand een hostel, waar we kunnen slapen.

We drinken eerst koffie. De serveerster is enthousiast. Zij heeft enkele jaren de Camino gedaan vanaf Leon.

Daarna lopen we naar de hostel. We arriveren er om ca. 13.00 uur. We kunnen hier ook lunchen.

Na het douchen gaan we naar het centrum en bekijken de route voor morgen.

We drinken wat in de stad en om 18.00 uur zijn we weer in de hostel.

Ik ga schrijven en ben daar om 19.30 uur mee klaar.

=====

Dag 8: 14 mei 2015. Monzon – Berbegal: 20 km.

We kunnen ontbijten om 7.30 uur in de hostel. We lopen nog langs de bakker en gaan op pad.

We lopen terug naar de kerk en gaan daar de route vervolgen.

In deze plaats zijn geen gele pijlen aangebracht, maar koperen schelpen op het trottoir.

Soms ook op een gevel van een huis.

Het is vandaag Hemelvaartsdag. Het lijkt er niet op, dat dit in Spanje een feestdag is, want de kinderen gaan naar school, de winkels zijn open en er wordt overal gewerkt.

We lopen de stad uit en passeren de rivier de Cinca. Het is een brede bedding met bijna geen water. Verderop zien we waterlopen, die voorbij een brug in de Cinca uitstromen.

Na een paar kilometer verkeersweg gaan we de natuur in.

zijn heel veel vliegen.

We komen langs dennenbomen, die vol

geen dorp meer tegenkomen.

We lopen over een pad met aan beide zijden metershoge bamboe. Het is warm hier en er

zitten met nesten van buidelmezen. Op de Via Lemovicensis hebben we deze nesten ook regelmatig gezien.

We komen in een industriegebied met veel overslag. Op terreinen staan heel veel containers. Het stinkt hier erg. Overal staan silo's.

We passeren een aantal hoogspanningsmasten zonder kabels. In deze masten hebben zich ooievaars genesteld. Er is zelfs een mast bij met 9 nesten.

Het is 9.00 uur. Vóór ons loopt een irrigatiegoot op palen. Naast deze loopt een oude goot, die niet meer in gebruik is.

Om ca. 9.45 uur komen we in het plaatsje Selgua met de kerk Santa Maria Romeral.

In een bar drinken we wat.

Na het verlaten van deze plaats komen we weer in de natuur. Gedurende 13 kilometer zullen we

We komen bij een aantal meertjes voor de irrigatie. Op meerdere plaatsen stroomt er water in de meertjes en op andere plaatsen stroomt er water van de meertjes in goten.

In de verte zien we een berg met daarop een dorp. We hopen, dat we daar niet hoeven te zijn, want dan moet er nog flink geklommen worden.

De berg komt steeds dichterbij. We vrezen toch, dat we daar moeten zijn.

We eten nog een stokbrood. Het smaakt goed, want het is nog vers.

We passeren een bord, waarop staat, dat het nog 936 kilometer is naar Santiago.

Om ca. 12.00 uur lopen we tussen de druivenvelden. Recht voor ons ligt een berg met het dorp.

Er staat een bordje met de richting naar de Ermita Santa Agueda en de Calzada Romana Berbegal. Dit is de Romeinse weg naar Berbegal.

In mijn boek staat, dat we ca. 700 meter moeten klimmen. Er is nu geen ontkomen meer aan.

We lopen weer over een pad tussen riet en bamboe. Het is windstil en 31 graden.

Om 12.15 uur arriveren we bij de Ermita. Vóór de kapel ligt een groot rotsblok, dat gedeeltelijk is verweerd. Het heeft hierdoor een mooie tekening gekregen. De kapel is onlangs gerestaureerd. Hij is gesloten.

We zitten hier nog een tijdje op een bank en kunnen vers water tappen.

Als we verder gaan, zien we regelmatig borden met de tekst: Calzada Romana Berbegal.

We lopen om de gevreesde berg heen. Het is nog niet duidelijk of we wel naar boven moeten.

Aan de andere zijde van de berg loopt er toch een pad, dat naar boven gaat.

We moeten een zandpad gaan volgen, dat omhoog gaat. We komen steeds dichterbij het dorp. We krijgen prachtige uitzichten over de lager gelegen landschappen. Ik maak er mooie foto's van.

Het laatste gedeelte is zo steil, dat we bijna op onze knieën naar boven moeten klimmen.

Om ca. 13.30 uur zijn we boven. We lopen naar het gemeentehuis. Hier wordt Manu gebeld. Zij is de beheerster van de herberg. Zij brengt ons erheen. De herberg heeft 10 slaapplekken, een douche en keuken.

We gaan eerst een middagmenu eten in het dorpsrestaurant. Het wordt Pasta Bolognese, frietjes met kip en een yoghurt na. Met natuurlijk de fles wijn. Kosten € 10,- p.p.

Daarna gaan we schrijven.

Er komen nog 2 personen uit Barcelona. Zij heten Antonio en Jordi. De heilige Jordi is de patroonheilige van Catalonië. Zij hebben vandaag dezelfde afstand gelopen als wij. Morgen willen zij ook naar Pueya de Fananas.

Om 18.00 uur gaan we boodschappen doen.

Als we terug in de herberg komen, arriveren nog 2 Italianen. Ze zijn erg moe. Zij hebben vandaag 42 kilometer gelopen. Ze zeggen, dat dat teveel is.

Om 19.00 uur gaan we nog wat drinken in het dorp.

Om 20.30 uur zijn we weer in de herberg en gaan op tijd slapen.

=====

Dag 9: 15 mei 2015. Berbegal – Pueya de Fananas: 28 km.

We vertrekken om 6.30 uur.

Als we buiten komen, waait het heel erg. Het is verschrikkelijk koud. Het waait door mijn jas heen en mijn handen en benen zijn koud.

We lopen het dorp uit en komen meteen in de polders. Gisteren moesten we veel klimmen om in het dorp te komen. We dalen nu niet veel.

We lopen door het lange gras.

De aren van het gras hebben veel stekels, wat irritant is in de schoenen en op de sokken.

We gaan bij een schuur staan in de zon en uit de wind. Dan is het weer prima.

Om 8.15 uur lopen we al een tijd over een ventweg langs een irrigatiekanaal. De temperatuur lijkt wel iets te stijgen. We lopen langs struiken jeneverbes. Dit geeft ons

beschutting.

Om 9.15 uur zijn we in Pertuza. Dit dorp heeft een kerk met een vrijstaande, zeshoekige toren, gebouwd in 1578. De kerk heeft een crypte onder

de kerk, maar is nu niet te bezoeken.

We hebben ca. 12 kilometer afgelegd. We hebben goed gelopen, ondanks of misschien wel dankzij de koude.

We drinken in een bar koffie. De barvrouw zegt, dat er in het dorp een panadaria is. Ze wijst ons de weg erheen. Het is geen winkel, maar een soort garage, waar de bakker zijn spullen verkoopt.

We verlaten het dorp en vervolgen onze route.

De wind is wat minder geworden en de zon schijnt volop, maar echt aangenaam is het nog niet.

De temperatuur is ca. 20 graden, maar door de koude wind voelt het kouder aan.

We lopen een tijd op de A1217. Het is een verkeersweg zonder verkeer. We hebben lange tijd geen auto gezien.

In de verte zien we de Pyreneeën. De bergen komen steeds dichterbij
Om 11.00 uur komen we in het plaatsje Antillon. We drinken in een bar koffie. We hebben nu ca. 18 kilometer afgelegd.

Na de koffie moeten we meteen flink klimmen.

We hebben een mooi uitzicht over een dal met mooie kleurschakeringen door de verschillende gewassen en bomen.

Om 12.30 uur gaan we uit de wind en in de zon zitten om te eten. De temperatuur is opgelopen tot 22 graden.

We lopen langs akkers met uitgebloeid koolzaad. Deze planten zijn ca. 1,50 meter hoog. Hierdoor lopen we lekker uit de wind.

In de verte zien we een paar dorpen liggen.

We denken, dat we niet in het eerste dorp moeten zijn, want we zien geen

voorzieningen als winkels, etc.

Toch zien we op een bord staan: Pueya de Fananas. Dus we moeten hier wel zijn. Het is nu 14.00 uur.

Ik vraag een vrouw naar de herberg. Ze brengt ons naar de vrouw, die de herberg beheert.

Zij brengt ons naar de herberg.

Ze vraagt meteen hoe laat we willen eten. We willen om 15.00 uur eten.

Om 15.00 uur gaan we naar de bar. De 2 Italianen komen ook net binnen. Ze vertellen, dat ze verder gaan naar Huesca. Dat is nog 18 kilometer verder. Ze kijken niet vrolijk.

Het eten smaakt prima. De maaltijd bestaat uit: salade, frietjes met worst en yoghurt als nagerecht. Met ook hier de fles wijn.

We lopen terug naar de herberg en gaan de dagelijkse werkzaamheden doen, zoals kleren wassen en schrijven.

Om 18.00 uur zijn we klaar en de kleren zijn ook droog.

We drinken in de bar nog een biertje. Het bier smaakt echt niet, want het is al ruim een jaar over de datum.

Dag 10: 16 mei 2015. Pueya de Fananas – Huesca: 18 km.

Om 7.00 uur kunnen we ontbijten en vertrekken meteen, als we klaar zijn.
We hebben de lange broek en een vliestruik aangetrokken, want het is nog fris en winderig.
We hebben ons lesje gistermorgen wel geleerd.
We zijn vrij snel het dorp uit. De zon begint ook te schijnen.
We beginnen naast de verkeersweg A1217 naar Fananas.
Fananas heeft een imposante kerk, die boven het dorp uit toornt. Het is de San Juan Batista, gebouwd in de 16^e eeuw.
Na Fananas verlaten we de verkeersweg en gaan verder via een grindweg.
We lopen richting de bergen, uitlopers van de Pyreneeën.
In dit gebied staan vele grote varkensstallen. De aromatische geuren komen ons ver

tegemoet.

Op de wegen zien we dagelijks grote vrachtwagens rijden met varkens.
Als het terrein vlak is, waait het nog stevig, echter niet zo erg als gisteren.

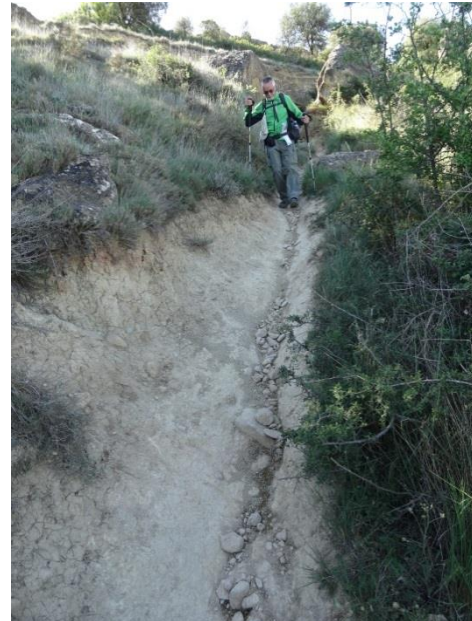
We eten wat in de berm. Iets verder zien we grote tassen met hooi. We hadden hier beter kunnen gaan zitten. Het is hier in de zon en uit de wind heel aangenaam.

Om ca. 10.00 uur begint de zon een beetje door de bewolking te schijnen. Het is nu ca. 17 graden, maar het voelt kouder aan.
We bereiken het hoogste punt voor vandaag. Het is de Alto Sasso, op een hoogte van ca. 570 meter.

In de verte zien we Huesca liggen. Het is een grote stad. Het is de hoofdstad van deze provincie, die ook Huesca heet. Op de top staat een uitkijktoren voor de bosbewaking.
We gaan meteen flink dalen. Het is een goot met kiezels, steil naar beneden.
Het is lastig. We moeten goed opletten om niet onderuit te gaan. Met behulp van onze stokken redden we het. Het blijft maar duren.

We hebben geluk, dat het niet geregend heeft, anders was de afdaling ook nog spiegelglad

geweest.

We komen zonder kleerscheuren beneden. In de routebeschrijving wordt ook gewaarschuwd voor een gevaarlijke afdaling.

We zijn nu ca. 200 meter gedaald.

Rechts van ons staat een kasteel in de bergen. Het is het Montearagon kasteel uit de 11^e eeuw.

Tijdens de afdaling zien we geen markeringen meer. We volgen op gevoel de meest voor de hand liggende route.

Vóór ons ligt een dorp. Plots zien we een paaltje met een schildje met een schelp. We lopen goed.

We lopen door enkele naamloze gehuchten, die niet op de kaart staan.

In Santa Maria de Salas vragen we de richting naar Huesca. We lopen, ondanks het ontbreken van markeringen, toch in de goede richting.

We passeren de rivier Rio Isuela.

Op een bord staat een wandelaar en de tekst Huesca. Deze richting blijven we volgen.

Onderweg wil een man ons helpen. Hij zegt, dat het nog ca. 1,5 kilometer is en dat we dan vlakbij de herberg zijn.

Om ca. 11.00 staan we aan de rand van Huesca. We lopen door een industriegebied.

Als we via een verkeersweg Huesca inlopen, gaan we eerst koffie drinken.

Een vrouw wil ons wel naar de herberg brengen.

Om 12.30 uur staan we bij het gebouw. Het is een vrij nieuw gebouw, dat speciaal voor de pelgrims is gebouwd. Het is nog vrij nieuw. De herberg heet: Pilgrim Hospital San Galindo.

Galindo was een pelgrim-hospitaleros, die overleed en is begraven in Salas.

Om 13.30 uur bel ik Pepe, de hospitaleros.

Na een kwartier arriveert Pepe. Het is een aardige, zeer behulpzame man.

Hij legt alles goed uit en legt uit waar de supermercado en een restaurant is. Hij reserveert voor morgen de volgende hostel in Loarre.

Als hij vertrokken is, gaan we boodschappen doen en eten.

Als we terug zijn, ga ik schrijven. Om 18.00 uur ben ik hiermee klaar.

We gaan op tijd naar bed, want morgen willen we vroeg vertrekken. Dan lopen we naar Loarre. De afstand is dan 42 kilometer.

=====

Dag 11: 17 mei 2015. Huesca – Loarre: 42 km.

We staan om 6.00 uur op, ontbijten en vertrekken om 6.30 uur.

Het is goed weer.

We gebruiken de plattegrond, die Pepe voor ons gemaakt heeft om Huesca te verlaten.

Het eerste stuk gaat goed, maar dan komen de pijlen niet overeen met de plattegrond.

Na veel zoek komen we toch Huesca uit. Gelukkig. Anders was het vroege vertrek voor niets geweest.

Buiten de stad lopen we over veldwegen en om 8.00 uur zijn we in Chinillas. Er staat in het dorp een mooi kerkje.

De zon schijnt en het is lekker warm in de rug. De paden en de markeringen zijn goed.

We lopen tussen akkers met graan en

koolzaad.

Om 8.45 uur lopen we over een pad door een bos. Vanuit de struiken horen we de vogels fluiten en ook de krekels laten zich niet onbetuigd. We horen zelfs een nachtegaal zingen. Het lopen wordt minder aangenaam, omdat we flink moeten dalen over een pad met los grind.

In de berm ligt een geraamte van een groot hert. Op de poten staat nog haar.

We komen in Castillon de Becha. Het is een ruïne van een kasteel en een ermita.

Vóór ons liggen de uitlopers van de Pyreneeën.

Om 10.00 uur is het 22 graden.

Het is windstil. We hebben mooie uitzichten over de bergen.

Vóór ons ligt een dorp. We

worden in die richting gestuurd.

Dat moet Bolea zijn.

De laatste kilometers moeten we nog 100 meter klimmen. Het is

behoorlijk pittig, maar we halen het.

We lopen door het dorp en vinden

een bar. We bestellen een goede

lunch. Ik neem een salade en Jef

een tortilla. We laten het ons goed

smaken.

Om 12.00 uur gaan we verder richting Loarre. We kunnen er om ca. 16.00 uur zijn.
Het wordt steeds warmer.

We passeren een boomgaard met volop rijpe kersen, maar we kunnen er helaas niet bij komen.

Een paar struiken kamperfoelie laten een heerlijke geur achter.

Er staan nu weer boomgaarden met amandelen.
Het is intussen 25 graden geworden. Jef vindt dit veel te warm voor een arme pelgrim. Ik vind, dat het wel meevalt.

We moeten over een bospad tussen de struiken.
Dat is niet gemakkelijk en de doornen zijn onaangenaam. Dit pad loopt parallel aan de verkeersweg.

Vóór ons ligt de plaats Aries. Dan is het nog 5 kilometer naar Loarre. We lopen langs de kerk San Esteban en verlaten Aries.

We gaan meteen dalen.

In de bergen zien we een kasteel, dat steeds dichterbij komt.

Om ca. 14.30 uur bereiken we het hoogste punt van vandaag. Dan is het nog 2,1 kilometer naar Loarre.

Aan de rand van Loarre moeten we helse toeren uithalen, omdat een boer het pad heeft gebarricadeerd. Hij wil niet, dat de pelgrims over zijn pad naar Loarre lopen. We moeten via

een heideveld naar Loarre. Als we het dorp bereiken, gaan we op zoek naar de Plaza Major. Hier vinden we de gereserveerde hostel. Voor we naar binnen gaan, drinken we eerst op het terras een pilsje. We hebben een mooie kamer.

De was kunnen we uit het raam hangen.

Na het douchen gaan we de route voor morgen bekijken en eten in een bar mihoen. De bareigenaar is een Duitser. Het is prettig om weer eens met iemand redelijk normaal te kunnen praten. Hij woont hier nu 7 jaar en is getrouwd met een Spaanse. In de hostel probeer ik onze boardingkaarten te printen. Het lukt niet. Ik neem contact op met Jac. Hij belt later terug en zegt, dat dit pas 7 dagen vóór de vlucht kan. Daarna gaan we schrijven. Ik ben om 21.00 uur hiermee klaar.

=====

Dag 12: 18 mei 2015. Loarre – Ena: 29 km.

We vertrekken om 7.00 uur. Het weer is goed en er is geen wind.
We gaan eerst op pad naar Sarsamarcuello. Dat is ca. 4 kilometer.

We moeten vrij snel veel klimmen en dalen. De losse stenen maken het pad vrij lastig. Sarsamarcuello is een klein dorp met een mooie kerk.

Om 8.30 uur is er nog niet veel te zien in het dorp.

Na het dorp moeten we ca. 250 meter klimmen over een afstand van 2 kilometer. Dat is een stijgingspercentage van gemiddeld ca. 12,5 %.

Het is een lastige klim met veel grote losse stenen met daartussen los grind.

Het is 9.15 uur, als we bij de Ermita de San Miguel aankomen. Dit is vandaag het hoogste punt, ca. 1000 meter.

De ruïne heet kasteel van Marcuello en de kapel van de Maagd van Marcuello.

Bij de kapel staat een campertje. Het zijn Fransen. Ik vraag of ze misschien koffie hebben. Ze hebben geen koffie, maar wel thee. Dat willen we ook wel.

Ze zijn zeer geïnteresseerd in onze wandeltocht en hebben veel vragen over de uitrusting e.d.

Na de thee met koek vertrekken we, maar niet zonder een blikje vis en noten.

De man heeft mooie foto's gemaakt met de Ipad van gieren. Ze komen uit Poitiers.

Het is nu 9.30 uur.

Het is heerlijk lopen in de zon. We lopen in de Pyreneeën en lopen tussen een paar bergen door.

We hebben mooie uitzichten over de bergen. De bergen zijn erg hoog, maar het reliëf en de tekening in de lucht is mooi.

In de zon is het lekker, maar in de schaduw van de bergen is het koud.

Op de toppen van de bergen ligt nog volop sneeuw. Dan moet de top toch minstens op 2000 meter liggen.

Om 10.00 uur dalen we over paden met veel brokken puin. Het is lastig lopen.

We blijven lopen over deze puinpaden.

Door een grote opening tussen 2 bergen lopen we naar de andere kant van de bergen.

We lopen langs een dorp.

Onderweg kunnen we mooie planten en bloemen fotograferen. Ook zien we mooie vlinders, maar die laten zich niet fotograferen. Ze zijn te beweeglijk.

Om 12.15 uur is het 28 graden. We arriveren in la Pena, waar we koffie kunnen drinken. We kunnen niets eten. Daarvoor zijn we te vroeg.

Om 12.30 uur gaan we verder over de A1205. Na 3 kilometer verlaten

we de weg en moeten over mergel tot we op een pad komen.

Het zijn smalle padjes naast steile hellingen. We moeten goed opletten. We lopen over los

puin en het is erg ongelijk. Om

14.00 uur lopen we nog steeds over deze moeilijke en gevaarlijke paden.

Het is tussen de struiken erg warm. De bewegwijzering is goed.

Als we dit gebied verlaten, moeten we door een hek.

Er staat een bord met het verzoek het hek te sluiten.

Ik hoop, dat de grootste pijn is geleden.

In de berm staan hier veel buxusstruiken.

We lopen verder over een karrenspoor. Het is klimmen en dalen over smalle padjes met stenen.

Na een tijdje vechten tegen de elementen, komen we weer op een breed pad.

Om 14.30 uur eten we wat.

Als we denken, dat we weer in de bewoonde wereld zullen komen, worden we naar een Ermita geleid.

Het is een hele inspanning om deze te bereiken.

Om 15.45 uur zijn we bij de kapel. Het is een bouwval. Alles ziet er verwaarloosd uit, evenals het terrein er omheen. We gaan maar snel verder.

Om 16.15 uur zijn we in Ena. Het is een kleine plaats. De herberg is snel gevonden. Er is nog niemand. Dus we zoeken zelf een plekje.

In de plaats zijn geen voorzieningen. Geen winkeltje of bar. Dus we doen het vandaag met oud brood, dat we bij ons hebben.

Na ons komt een Spanjaard binnen. Hij loopt flink kreupel. Hij laat zich op een bed vallen en begint te bellen. Ik kan het niet volgen. Een gesprek is niet mogelijk. Hij wil of kan geen woord in een andere taal dan Spaans spreken. Wij denken, dat hij een blessure heeft en stopt.

Om 19.30 uur ben ik klaar met de was en schrijven. Morgen gaan we naar San Juan de la Pena.

De Spanjaard belt de hele avond. Hij douchet zich niet. Het lijkt erop, dat hij opgehaald wordt.

Om 20.30 uur heeft hij zijn tas ingepakt en gaat beneden zitten, zonder een woord met ons te wisselen.

Wij gaan slapen, maar houden wel in de gaten wat er gaat gebeuren.

Om 22.00 uur stopt een auto. Hij stapt in en vertrekt.

Het was vandaag een zware dag.

Gelukkig, dat het niet regende. Ik denk, dat bij regen het een heel gevaarlijk traject kan zijn, vanwege de gladde rotsblokken en gladde paden.

=====

Dag 13: 19 mei 2015. Ena – St. Cruz de la Serro: 19 km.

We eten oud brood als ontbijt, dat in de koelkast ligt.

Om 7.45 uur vertrekken we.

Als we buiten komen, regent het een beetje. We trekken onze poncho aan en gaan op pad.

Om ons heen is het zwaar bewolkt.

We gaan eerst naar het plaatsje Botaya. Hier zou een bar zijn en een tienda (winkelje).

Het pad is glibberig. Tot Botaya klimmen we ca. 150 meter.

Het natte leem kleeft aan mijn schoenen. Dat is niet prettig.

In Botaya is geen bar en geen tienda. We vragen het aan een man. Hij loopt even weg en komt terug met een andere man.

Deze man heeft een sleutel van een ander gebouwtje met een barretje. We kunnen er iets fris drinken. Hij heeft ook wel brood voor ons. Het stokbrood is zo hard, dat je er wel iemand mee dood kunt slaan. Dus we eten maar ons eigen oud brood.

Even later komt de man terug en vraagt of we toch koffie willen. Even later komt hij terug met een potje koffie.

De man zegt, dat het nog ca. 1 uur lopen is naar San Juan de la Pena.

We gaan weer op pad. De regen is opgehouden en we bergen onze poncho's weer op.

De temperatuur is goed om te lopen.

We moeten via een steil pad verder klimmen. Het pad is meer een watergoot, dat het water afvoert bij hevige regenval. Het pad is steil en slecht.

Vóór ons zien we een steile helling voor ons. Ik hoop, dat die niet voor ons is. Toch moeten we deze helling gedeeltelijk

beklimmen.

Weer een moeilijk pad met grote keien. Het blijft goed opletten.

Het klimmen blijft duren en wordt steeds moeilijker.

We lopen nu op een hoogte van 1170 meter. Het is nog ruim 100 meter klimmen naar San Juan de la Pena. In ruim 30 minuten hebben we 200 meter geklommen.

Om ruim 11.00 uur komen we aan bij het klooster. Het is een vrij nieuw gebouw.

In het klooster is een restaurant. We gaan er koffie drinken en wat eten.

Daarna gaan we naar de receptie en vragen naar de herberg. Die is hier niet. We kunnen hier ook niet slapen.

De vrouw van de receptie wil voor ons wel gaan bellen naar een hostel in Santa Cruz la Serros. Daar is een hostel en een tienda. De afstand naar Santa Cruz is ca. 7 kilometer en we moeten 800 meter dalen over een asfaltweg.

Om 12.00 uur gaan we op pad en volgen de asfaltweg. Er is geen autoverkeer, omdat de weg halverwege is afgesloten vanwege werkzaamheden. We dalen flink en passeren het oude klooster van San Juan de la Pena. Dit klooster is gedeeltelijk in de rotsen gebouwd. De temperatuur is flink gedaald. Het is nu 10 graden. We lopen nu op een

hoogte van ca. 1200 meter.

We krijgen mooie uitzichten. In de verte zien we met sneeuw bedekte bergtoppen.

We blijven steeds dalen en zien onder in het dal Santa Cruz liggen. Het is een dorp, dat gebouwd is rond een grote kerk.

Om 13.45 uur komen we in Santa Cruz. Ons hostel zien we in de verte al staan. We zijn sinds ons vertrek in San Juan de la Pena al 400 meter gedaald. Als we in het dorp aankomen, zien we de gele pijlen al staan voor het vervolg van de route voor morgen. Op een lantaarnpaal is een sticker geplakt van de fietsroute van Haarlem naar Santiago. We lopen naar de Hostal Santa Cruz genaamd en drinken eerst koffie. Daarna gaan we douchen en om 15.30 uur gaan

we eten.

In het restaurant zit een Nederlandse fietsster uit Zwolle en een Duitse vrouw. Zij loopt de Via Tolosana.

Er zit ook een stel, dat begint tegen ons te praten en vragen waar we morgen heen gaan. Ik zeg, dat we naar Arres gaan. Zij zijn daar de hospitaleros. We zullen ze morgen daar dan wel treffen.

Ik ga douchen en schrijven en ben daar om 15.30 uur mee klaar.

Er komt ook nog een Deense pelgrim binnen. Hij vertelt, dat hij de nodige blaren heeft. Vanaf nu zullen we wel meer pelgrims tegen komen, want morgen komen we op de Via Tolosana.

We brengen nog een bezoek aan de kerk.

=====

Dag 14: 20 mei 2015. Santa Cruz de la Serros - Arres: 20 km.

Na het ontbijt vertrekken we om 9.00 uur.

Ik heb mijn lange broek en een fleecetrui aangetrokken, want het is koud buiten.

We moeten meteen gaan klimmen. Na 15 minuten hebben we al 75 meter geklommen.

De zon schijnt, maar er waait een strakke koude wind. Het is maar 12 graden.

Tijdens het ontbijt zaten een Deen, een Duitse, 2 Engelsen en 2 Nederlanders in het restaurant. Er liepen 4 mensen voor de bediening. Geen van hen sprak één woord Frans, Duits of Engels.

Om ca. 10.00 uur arriveren we in St. Cilia de Jaca. Hier zou een

bakker moeten zijn.

We komen langs een nieuwe wijk met

nieuwe huizen. De rolluiken van deze huizen zijn allemaal gesloten. Hieraan kun je zien, dat nog steeds recessie is in Spanje, want deze huizen zijn niet verkocht.

We passeren een beeld van een pelgrim. Jef gaat met zijn collega op de foto.

er

wat voor brood hij heeft.

Verderop zien we de panadaria. Hij is nog gesloten. Er staan wel mensen vóór de deur. Een man vraagt waar we vandaan komen. Als ik zeg, dat we uit Nederland komen, zegt hij: dan kunnen we gewoon Nederlands praten. Zij komen uit Oud Turnhout en zijn hier met een camper.

Om ruim 10.00 uur gaat de deur open. Het is geen winkel. Er staat alleen een tafeltje.

De bakker verkoopt geen stokbrood, alleen grote broden.

Ik ga met hem naar de bakkerij om te kijken

We komen in de bakkerij. Hier wordt nog brood gebakken, zoals bij ons 50 jaar geleden. Met een grote houten spaan wordt het brood in en uit de over gehaald. Ik maak een foto van dit gebeuren.

We nemen een half groot brood. Volgens de Belg bakt hij met zijn vader 140 broden per dag. Dat zijn zijn inkomsten per dag.

We verlaten St. Cilia en gaan op weg naar Puente la Reine de Jaca.

We lopen steeds in de buurt van de N240. Meest op een zandpad. Soms een stukje naast de weg.

Als we een stukje van de weg af lopen, komen we bij een grote hoeveelheid gestapelde poppetjes. Deze heb ik 5 jaar geleden ook gezien. Alleen zijn er nu veel omgevallen of omgegooid. Dat is jammer.

In Puente la Reine de Jaca drinken we koffie. Het is nu 12.00 uur.

We passeren de brug over de Rio Aragon. Er staat maar weinig water in de rivier.

Om 12.30 uur gaan we verder richting Arres. Het is nog ca. 4 kilometer.

Even na Puente la Reine is er een splitsing. Een route loopt via Artieda en de andere gaat naar Arres. Wij kiezen voor Arres. Hier ben ik 5 jaar geleden ook geweest.

We moeten meteen flink klimmen over een smal pad.

Op een bord staat, dat het nog 3,3 kilometer is.

Het hoogste punt ligt op 660 meter. Daarna gaan we weer dalen.

Als we even zitten, passeert ons een Spanjaard. Hij zegt, dat het nog 500 meter is.

Al snel zien we Arres liggen. Het is een oud dorp met een oude kerk en een paar huizen.

Als we het dorp binnen lopen, staan we meteen vóór de herberg.

We worden ontvangen door de hospitaleros, die we gisteren in het restaurant hebben ontmoet. Ze kennen ons nog.

2 Spanjaarden zijn ook net binnen. Zij gaan meteen naar de bar, vlakbij de herberg.
Wij gaan douchen en kleren wassen.
Daarna gaan wij ook naar de bar om wat te eten.
Om 17.00 uur ben ik klaar met schrijven.
Intussen komen er nog ca. 7 pelgrims bij. De meesten hebben afgelopen nacht overnacht in Jaca.

Om 19.00 uur gaan we met de andere pelgrims de kerk bezoeken en om 20.00 uur kunnen we eten.
Het gezelschap bestaat uit 1 Italiaan, 1 Duitser, 2 Nederlanders. De rest zijn Spanjaarden.
Het eten wordt verzorgd door de hospitaleros.
De maaltijd bestaat uit een salade met brood, eiersoep met brood en een yoghurt als nagerecht.
De hospitaleros vraagt of iedereen zijn motivatie te vertellen voor het doen van de Camino.
Een Deen vertelt, dat hij als soldaat heeft gediend in Afghanistan. Er zijn veel collega's gesneuveld. Hij is daar nog dagelijks mee bezig. Hij hoopt dit gedurende deze tocht een plekje te kunnen geven.

Een vrij jongeman vertelt, dat hij zijn baan verloren heeft. Hij vindt het zo verdrietig, dat hij gaat huilen. Ik heb met hem te doen.

Een andere man heeft 2 weken geleden zijn baan verloren. Hij maakt nu deze tocht om na te denken over zijn toekomst. Het was vandaag zijn eerste wandeldag. Hij heeft zoveel geleden vandaag, dat hij meer met zijn lichaam bezig is geweest dan met zijn toekomst. Zo had iedereen zijn verhaal.

Om ca. 22.00 uur gaan we, na de afwas te hebben gedaan, naar bed.

=====

Dag 15: 21 mei 2015. Arres – Ruesta: 29 km.

Om 7.00 uur kunnen we ontbijten en om 7.15 uur vertrekken we. We nemen afscheid van de 2 aardige hospitaleros.

Het is erg koud door een strakke koude wind.

We gaan via een smal pad meteen flink dalen. Verderop wordt het een breed pad.

Om 8.30 uur lopen we in de zon en wordt het minder koud.

We passeren de Deense collega. Hij is vroeg vertrokken zonder te ontbijten. Hij loopt langzaam, want hij heeft last van zijn blaren.

Op het pad staan nog de voetafdrukken van enkele dagen geleden, toen het regende. Bij regen is het een slecht beloopbaar pad en blijft de modder aan de schoenen hangen.

We passeren een bordje, waar opstaat, dat het nog 797 kilometer is naar Santiago.

Tegen 10.00 uur eten we wat. We zitten op een pak stro en zitten beschut.

We lopen tussen akkers met graan

We passeren twee bruggetjes, die een paar jaar geleden gebouwd zijn. Voorheen moesten de pelgrims door de rivier waden. Bij hoog water gaf dit wel problemen.

Als we over een asfaltweg lopen, zien we een dorp op een berg liggen en even verder nog een.

Ik vraag aan een boer, welke dorpen dit zijn. Het zijn Miamo en Artieda. Het is nog 3 kilometer naar Artieda.

Het is een flinke klim naar Artieda. We drinken en eten wat in dit dorp.

Daarna gaan we weer dalen. Beneden zien we een meer. Het is het meer

Embalsa de Yesa.

De bewegwijzering is hier niet zo best. Regelmatig twijfelen we of we wel goed lopen. Het valt gelukkig mee.

We passeren veel kale geërodeerde hellingen. Het lijkt op gedroogde specie en het is ook zacht.

Als we bij het meer komen hebben we een mooi uitzicht over het stuwmeer. Het water is helblauw.

We lopen meest door bossen met regelmatig open stukken, zodat we het meer kunnen zien. Het is een mooi pad en het is goed beloopbaar.

Naast het meer wordt een nieuwe weg aangelegd. Er denderen voortdurend vrachtwagens met puin over de aan te leggen weg. Het is veel kabaal en het stuift flink.

Het is in de loop van de middag ca. 16 graden. Het blijft lange broekenweer.

Om ca. 14.00 uur komen we uit het bos op een asfaltweg met vóór ons de ruïnes van Ruesta.

We volgen de weg en lopen langs de ruïnes.

Ruesta groeit de laatste jaren weer iets. De herberg en een camping in de buurt brengen toch weer iets verbetering in de leefomgeving. Door het stuwmeer was de bevolking van het dorp meest vertrokken.

Om ca. 14.30 uur zijn we bij de albergue. We worden ontvangen door een jongedame.

In deze herberg heb ik 5 jaar geleden ook overnacht. Er is intussen veel verbouwd. Het ziet er wel goed uit.

We gaan eerst maar eten. We bestellen een warme maaltijd.

Er zijn 2 Spanjaarden uit Sevilla. Ze drinken veel wijn bij het eten.

Om ca. 16.00 uur zijn we hiermee klaar en gaan we de werkzaamheden doen.

De Spanjaarden ploffen, na het eten, in bed. Of ze slapen of ze bellen en dat gaat gepaard met veel hard gepraat.

Om 17.00 uur valt de elektriciteit uit. Nergens meer verlichting. Het duurt ca. 2 uur voordat er een elektricien is gearriveerd en de storing verholpen heeft.

Er komen nog 6 pelgrims binnen. De meesten heb ik ook in Arres gezien.

Terwijl ik zit te schrijven, komt een Nederlandse vrouw bij mij zitten.

Ze vertelt, dat ze Nederlandse is en in Vosselaar in België woont. Ze heet Gerarda. Ze heeft al veel Camino's gedaan.

Om 18.00 uur ben ik klaar met schrijven. Er is nog steeds geen elektriciteit.

Jef en ik gaan de route voor morgen bekijken. Dat is snel gebeurd, want de route is duidelijk aangegeven.

Als we terug komen gaan we op het terras zitten. Daar zitten ook de meeste andere pelgrims.

Een Ier speelt op een gitaar en zingt er bij. Het klinkt goed en zijn gezang mag gehoord worden. Hij maakt muziek uit de jaren 60.

Om 19.00 uur drinken we nog iets. We hoeven niet meer te eten. Dat hebben we vanmiddag al gedaan.
Om ca. 21.00 uur gaan we slapen.

=====

Dag 16: 22 mei 2015. Ruesta – Sanguesa: 22 km.

We vertrekken om 7.15 uur. De meesten zijn dan al weg.
Het is fris buiten bij een temperatuur van 8 graden.

In de verte zien we een plaats liggen. Dat zal Undues de Lerda zijn. In deze plaats is een herberg en we kunnen er koffie drinken. De bar is snel gevonden. We drinken koffie en eten een paar Magdalena's.

De vrouw vraagt hoeveel pelgrims in Ruesta waren. Ze hoopt, dat de meesten bij haar koffie komen drinken of misschien wel overnachten.

Er komt een Spanjaard binnen, die ook in Ruesta sliep. Het is de verlegen man, maar is vriendelijk en beleefd.

Bij de kerk ritsen we onze broek af en doen onze jas uit. Het is nu 20 graden.

Na een lichte daling moeten we al meteen flink klimmen.
Om 9.00 uur is het klimmen bijna voorbij. We moeten vandaag van 500 naar 900 meter klimmen.

De temperatuur is gestegen. De zon schijnt volop. We hebben onze kleding hierop aangepast.

Om 9.15 uur hebben we het hoogste punt Alto Pana Mussera bereikt.

Om 10.15 uur verlaten we Undues de Lerda en gaan dalen.

In de loop van de komende uren passeren we een paar pelgrims. De meesten kennen we van vorige herbergen, enkelen nog niet. Het is heerlijk om in de korte broek en shirt te lopen. Beter dan voorbij dagen, toen we zowat de hele dag met de lange broek en jas aan liepen.

Om 11.00 uur passeren we een bord, waarop staat, dat we de grens overschrijden van Huesca naar Navarra. Het is hier vrij vlak en we lopen over mooie, brede puinpaden.

In de verte zien we meerdere dorpen liggen. In een van deze plaatsen zullen we moeten overnachten.

Het duurt nog even eer we Sanguines bereiken. Het is een vrij grote plaats met alle voorzieningen. Het ligt achter een verhoogde weg en is van verre niet te zien.

Om 13.00 uur zijn we bij de herberg. Ik ga bellen. De hospitaleros komt na ca. 10 minuten. Wij zijn de eerste pelgrims, die hier arriveren. Daarna zijn het bijna allemaal bekende

gezichten.

Na het douchen gaan we de stad in. We moeten hoog nodig geld pinnen. Dat hebben we de laatste week niet meer gekund.

Onderweg eten we in een cafetaria. De Nederlandse vrouw zit hier ook te eten. Om 15.30 uur ga ik schrijven en na een uur ben ik hiermee klaar.

We gaan naar de bibliotheek. Ik moet mijn boardingkaarten voor de terugvlucht uitprinten. In de bibliotheek lukt het niet. Ik kan niet op de site van Ryanair te

komen. Ik denk, dat veel sites zijn afgeschermd. Helaas.

Later gaan we met Gerarda naar het toeristenbureau. Zij legt de dames in het Spaans uit, wat het probleem is.

Ik mag een computer gebruiken voor internet. Het gaat nu vlot. Na 15 minuten heb ik onze boardingkaarten uitgeprint. Onderweg drinken we een wijntje op de goede afloop. Om ca. 19.00 uur zijn we weer in de herberg. De herberg is vol gelopen. Op de zaal liggen nu 14 pelgrims. Alle bedden zijn bezet.

=====

Dag 17: 23 mei 2015. Sanguesa – Monreal: 31 km.

Om 5.45 uur ga ik naar het toilet. De meesten zijn al volop aan het pakken. Jef is ook al bijna klaar. Ik ga me ook maar aankleden.

Om 6.30 uur lopen we naar de cafetaria, waar we kunnen ontbijten.

Om 7.00 uur gaan we op pad. We lopen de brug over. Ik kan me deze brug nog goed herinneren van 5 jaar geleden.

Om 7.30 uur zijn we in Rocaforte. Het is hier zoeken, want er zijn hier een aantal nieuwe muren gebouwd en bestratingen gelegd. De aanwijzingen zijn nog niet opnieuw aangebracht. Bij de kerk zien we weer markeringen.

De zon begint te schijnen. Toen we vertrokken was het zwaar bewolkt.

Na het dorp moeten we flink klimmen. We moeten vandaag 400 meter klimmen en 300 meter dalen tot Monreal.

Vóór ons lopen de 2 Spanjaarden en Gerarda. Achter ons loopt de jonge Spanjaard.

We komen uit bij een mooi natuursteen pad. Het is aangelegd, omdat het bij regen erg modderig kan zijn. Ik herinner me, dat we dit nog een paar maal zullen zien.

Op een bord lees ik, dat het nog 18 kilometer is naar Monreal en 8,7 naar Izco. We passeren de top van een berg, Alto de Aibar genaamd.

Het is ca. 9.00 uur. Jef is vanmorgen al 2 keer gestruikeld. Zijn bril is stuk. Hij zit er niet mee, want hij was toch aan een nieuwe toe. De struiken naast het pad bestaan uit buxus en brem.

De paden liggen vol grote stenen, wat niet gemakkelijk loopt.

We moeten door een hek. Er zouden hier stieren lopen. Ik zie ze niet. 5 Jaar geleden heb ik ze ook niet gezien.

We horen wel koeienbellen. In de verte zien we een paar roodbonte koeien lopen. Op het pad liggen wel koeienvlaaien. In de verte

zien we een paar paarden grazen. We verlaten teleurgesteld het stierengebied. hoogste punt

We passeren de Col Alto de Lotti. Dit is het vandaag. Dan is het nog 1,9 kilometer naar Izco.

In Izco kunnen we koffie drinken. Het is dan nog 11 kilometer naar Monreal. Dus we zouden er om 13.30 uur moeten kunnen zijn.

Net vóór Izco is rechts van ons een geheel nieuw wegennet aangelegd met grote rotondes en viaducten. Hier was men 5 jaar geleden volop mee bezig.

Om ca. 11.00 uur zijn we in Izco. In de herberg kunnen we koffie drinken. Er komen nog een paar pelgrims binnen.

Als we verder gaan merken we, dat het kouder is geworden en de hemel is zwaar bewolkt. Het ziet er naar uit, dat het zal gaan regenen.

De graanvelden zijn hier nog erg groen. Een week geleden liepen we door een gebied, waar het graan al geoogst was. Er zal dus wel een klimaatverschil zijn tussen dit gebied en daar.

Een paar kilometer na Izco komen we in Albinzano. Vanaf hier moet het echt gaan dalen naar Monreal.

De regen lijkt mee te vallen. Het klaart weer op.

We lopen een paar uur over beton- of puinwegen. De wegen zijn kaarsrecht. Het loopt goed. We dalen steeds.

Tegen 13.00 uur zijn we in Salanas. Dan is het nog 2 kilometer naar Monreal.

We lopen over een bergpad. De zon schijnt nu volop. Het is nu heerlijk wandelweer.

In de verte kunnen we Monreal zien liggen.

Om 13.15 uur lopen via een Romaans brugje over de rivier Rio Elorz Monreal in.

We lopen richting de kerk. Naast de kerk is de albergue.

De hospitaleros komt er net aan. Er staan 2 pelgrims voor de deur, die met de bus zijn gekomen. Ze zijn met de bus gekomen, omdat de man een beenblessure heeft. Zij waren afgelopen nacht ook in Sanguesa.

We gaan snel douchen en kleren wassen. Dan zijn wij klaar, als de anderen komen.

Om 15.00 uur gaan we lunchen in het restaurant van de hospitaleros. Zij runt naast de herberg ook het restaurant en heeft hierdoor extra klandizie.

Als we terug in de herberg komen, is het drukker geworden en loopt de herberg aardig vol.

Ik ga schrijven en ga vanavond op tijd naar bed.

=====

Dag 18: 24 mei 2015. Monreal – Puente la reine: 31 km.

Om 7.15 uur verlaten we Monreal.

Het is goed weer. Het zal een mooie dag worden. Het weer is heel belangrijk voor de pelgrim. De beleving hangt erg af van het weer.

Het wordt een dag van klimmen en dalen met mooie uitzichten.

Om 9.00 uur lopen we over een puinpad naast een irrigatiekanaal.

Het lijkt steeds zo nutteloos. Eerst te moeten klimmen en later weer te dalen.

We komen in de plaats Salinas. Het is weer een dorp, waar weinig te beleven valt. We lopen door het dorp.

Het is nog 7 kilometer naar Tiebas. We lopen om een berg heen en zien Tiebas liggen. Ik herinner me nog, dat net vóór Tiebas een ruïne stond op een berg. We zien deze ruïne ook deze keer.

In Tiebas kunnen we koffie drinken.

De verlegen Spanjaard komt ook binnen. Je kunt aan hem zien, dat hij blij is, wanneer we gedag tegen hem zeggen.

Na Tiebas gaan we naast een drukke verkeersweg lopen. We zien de afslag naar Puente la Reina.

Het is ca. 12.00 uur. We zien onder ons een dal met meerdere dorpjes.

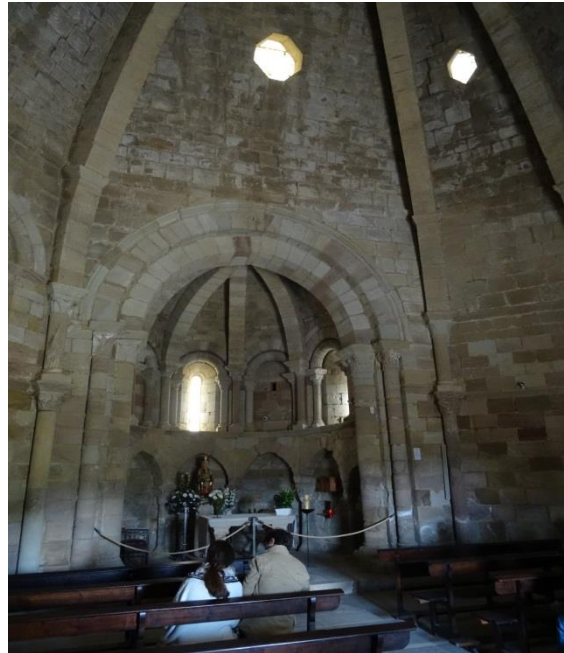
Als we mensen tegen komen, wordt ons Buen Camino toegewenst.

Om 12.45 uur lopen we door de plaats Eneriz. Het is nog 2 kilometer naar de kapel van Eunate.

We bezichtigen nog een keer de mooie kapel. Het is voor mij de 3^e keer, dat ik deze kapel bezoek.

Er zijn hier niet veel pelgrims. Vaak maken de pelgrims, die de Camino Frances doen, een

ommetje om deze kapel te bezoeken. Om 13.30 uur gaan we verder. We gaan richting Obanos. We passeren de bekende kerk.

We drinken in Obanos iets fris op een terras.

Om ca. 14.30 uur arriveren we bij de herberg Albergue de los Reparadores. Hier was ik de vorige keren ook.

Wij zijn praktisch de eerste pelgrims.

Na het douchen lopen we naar het centrum om te bekijken welke bus we morgenvroeg moeten hebben naar Pamplona. Er zijn meerdere

mogelijkheden.

We lopen naar de bekende, Romaanse brug, waar Puente la Reina naar is vernoemd. We maken er weer een paar foto's van.

====

Terugreis.

Om 8.00 uur nemen we de bus naar Pamplona. Het is een reis met erg veel stops.

Vanaf het busstation nemen een andere bus naar het station.

Om ca. 11.20 uur hebben we de trein naar Irun, waar we om 13.30 uur arriveren.

In Irun gaan we op pad naar de herberg. Het is flink zoeken en vele malen vragen naar de herberg.

Om 15.30 uur zijn we bij de herberg, die om 16.00 uur open gaat. Er staan al 10 pelgrims voor de deur.

Na het douchen gaan we op pad naar de brug naar Hendaye. De brug heet le Pont de Saint Jacques. Vlakbij de brug is het trein- en busstation. Wij nemen morgen hier de bus naar het vliegveld.

Als we terug in de herberg zijn, raken we in gesprek met 2 Canadese vrouwen. Ze hebben elkaar leren kennen op de Chemin de Stevenson in Frankrijk. Sindsdien wandelen ze veel samen in Europa.

De volgende morgen vertrekken we, als de meeste pelgrims al op pad zijn. Wij zien dit met wat weemoed aan, maar zijn toch ook weer blij, dat we naar huis gaan.

We nemen om ca. 9.00 uur de bus in Hendaye. Het is ca. 30 minuten bussen naar het vliegveld.

Ons vliegtuig vertrekt om 14.20 uur. Dus we moeten lang op het vliegveld ronddolen.

Om ca. 16.00 uur zijn we in Brussel Charleroi. De bus doet er 1 uur over om op het station Brussel te komen.

We nemen de trein en zijn om ca. 18.30 uur in Etten-Leur, waar Jeanne en Corrie ons opwachten.

We sluiten, zoals gewoonlijk, af met een Chinees.

=====

Nawoord.

Deze Camino was weer een mooie ervaring. Het weer was geweldig mooi. Misschien 1 uur regen, en paar dagen iets frisser, maar voor de rest prima weer.

Tot San Juan de la Pena hebben we nagenoeg geen medepelgrims gezien. Na San Juan de la Pena was het drukker.

In de meeste albergues waren ook andere pelgrims.

Het is weer zodanig goed bevallen, dat dit zeker niet onze laatste tocht is.

=====

Afgelegde dagafstanden.

Dag 1: 7 mei 2015.	Montserrat – Igualada:	27 km
Dag 2: 8 mei 2015.	Igualada – La Panadella:	23 km
Dag 3: 9 mei 2015.	La Panadella – Tarrega:	28 km
Dag 4: 10 mei 2015.	Tarrega – Linyola:	24 km
Dag 5: 11 mei 2015.	Linyola – Algerri:	30 km
Dag 6: 12 mei 2015.	Algerri – Tamarite:	22 km
Dag 7: 13 mei 2015.	Tamarite – Monzon:	21 km
Dag 8: 14 mei 2015.	Monzon – Berbegal:	20 km
Dag 9: 15 mei 2015.	Berbegal – Pueya de Fananas:	28 km
Dag 10: 16 mei 2015.	Pueya de Fananas – Huesca:	18 km
Dag 11: 17 mei 2015.	Huesca – Loarre:	42 km
Dag 12: 18 mei 2015.	Loarre – Ena:	29 km
Dag 13: 19 mei 2015.	Ena – St. Cruz de la Serro:	19 km
Dag 14: 20 mei 2015.	St. Cruz de la Serro – Arres:	20 km
Dag 15: 21 mei 2015.	Arres – Ruesta:	29 km
Dag 16: 22 mei 2015.	Ruesta – Sanguesa:	22 km
Dag 17: 23 mei 2015.	Sanguesa – Monreal:	31 km
Dag 18: 24 mei 2015.	Monreal – Puente la Reina:	31 km
Totaal afgelegd:		464 km